

РЕШЕНИЕ

№ 631

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **8347** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. [HYPERLINK "apis://B.=NARH&DocCode=10623&ToPar=Art18_A15&Type=201"](https://www.legislation.bg/uris/?uri=10623) чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗПП).

Образувано е по жалбата на „Билла България“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Заповед № 415/06.06.2025 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите, с която на жалбоподателя е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика като предоставя невярна и подвеждаща информация относно съществен признак на стоката – цената, като предлага за продажба краве сирене „Е.“ с обявена цена на външна опаковка, несъответстваща на маркираната във фискалния касов бон такава.

Жалбоподателят твърди, че акта е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че не е уведомен за започналото административно производство, поради което е лишен от възможността да представи доказателства. Отделно от това твърди, че заповедта страда от пороци по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК, тъй като не са посочени дата и мястото на извършване на нарушението. Твърди, че обявената на етикета цена за 1 килограм сирене „Е.“ е 19,99 лева като при използване на „Б. карта“ цената на продукта е с 25 % по-ниска, поради което средният потребител не може да въведен в заблуждение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по

същество.

Ответникът – Председателят на Комисията за защита на потребителите, не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 415/06.06.2025 година Председателят на Комисия за защита на потребителите е забранил на жалбоподателя да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика като предоставя невярна и подвеждаща информация относно съществен признак на стоката – цената като предлага за продажба краве сирене „Е.“ с обявена цена на външна опаковка, несъответстваща на маркираната във фискалния касов бон.

За да постанови този резултат органът е приел, че при извършената на 19.10.2023 година проверка в търговски обект – магазин, находящ се в [населено място], бул. „6-ти септември“ № 22, стопанисван от жалбоподателя е установено, че цената, обявена на етикета за продукта сирене „Е.“ е 17,99 лева като на касата продуктът е таксуван за 19,99 лева. Установеното разминаване между обявената на етикета цена и начислената при плащането такава е квалифицирано като нарушение по 68д, ал. 1 от ЗЗП.

Заповедта е връчена на представител на жалбоподателя на 12.07.2024 година. Жалбата е изпратена по пощата на 26.07.2024 година, поради което е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Същата е подадена от адресата на акта, поради което и допустима.

Административното производство е започнало въз основа на подадена жалба от потребител. На 19.10.2023 година е извършена проверка в магазин, находящ се в [населено място], бул. „6-ти септември“ № 22, стопанисван от жалбоподателя, резултатите от която са обективирани в Протокол № К-2712790. В протокола е отразено, че на етикета на продукт сирене „Е.“ е обявена цена за 1 килограм от 17,99 лева, а продуктът е таксуван на касата на цена от 19,99 лева.

Констативният протокол е съставен в присъствието на представител на жалбоподателя.

В Писмено становище от 03.11.2023 година жалбоподателят е посочил, че за периода 13-15.10.2023 година е действала отстъпка от 25 % при закупуване на продукта с Б. карта, поради което за закупеното количество от подателя на сигнала от 0,356 кг е платена сумата от 5,34 лева.

С Докладна записка от 01.12.2023 година случаят е докладван на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

На 12.06.2023 година е проведено заседание на Комисията за защита на потребителите.

Между страните няма спор по фактите.

Спорът се свежда до това дали обявената на етикета за продажба и в системния бон информация за цената за килограм сирене „Е.“, заблуждава потребителя.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Председателят на комисия за защита на потребителите, арг. чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП.

Жалбоподателят не е уведомен с нарочно писмо за започналото срещу него административно производство, но му е дадена възможност да представи обяснения и доказателства за установеното несъответствие. Същият е представил такива, поради което съдът намира, че не допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото му на защита.

Съдът намира, че в заповедта ясно е посочено, че нарушението е установено при извършване на проверката на 19.10.2023 година, посочено е и мястото на извършване на нарушението, поради което заповедта съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК.

Основният фактически състав на нелоялната търговска практика изисква кумулативно наличието на три елемента: първо, да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стока или услуга; второ, тази практика да противоречи на изискването за добросъвестност и компетентност;

и трето, да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

Първият от трите кумулативни елемента е налице. Безспорно е, че предлагането от търговеца на стоки в магазин е търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ЗЗП.

Законодателят е приел, че търговска практика, която е заблуждаваща по смисъла на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, е нелоялна, т. е. противоречи на изискването за добросъвестност и компетентност. Следователно установяването на заблуждаваща реклама означава наличие и на втория елемент на фактическия състав на нелоялната търговска практика. Заблуждаващата търговска практика може да се осъществи чрез заблуждаващи действия или чрез заблуждаващи бездействия. За да е налице заблуждаваща търговската практика чрез действия трябва практиката да съдържа невярна, и следователно подвеждаща информация или дори информацията да е фактически точна относно един или повече от законово определените елементи, практиката трябва по някакъв начин, включително чрез цялостното представяне, да заблуждава или да е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител като го подтиква или е възможно да го подтикне да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел. Следователно фактическия състав на заблуждаващата търговска практика чрез действия изисква да се установи първо, съдържанието и верността на предоставената информация, второ, цялостното ѝ въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния потребител, и трето, в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Елементите на фактическия състав следва да са налице кумулативно.

В случая, от доказателствата по делото е видно, че административното производство е образувано въз основа на сигнал от 13.10.2023 година. Към сигнала е представен етикет, от който е видно, че обявената цена за продукт сирене „Е.“ е 17,99 лева и касов бон, от който е видно, че цената на продукта за килограм е 19,99 лева. Касовият бон е от дата 13.10.2023 година.

Представен е касов бон от датата на извършване на контролната покупка, от който е видно, че е закупено Краве сирене, 312 грама на цена 19,99 лева за килограм.

В Констативен протокол от 19.10.2023 година са отразени резултатите от проверката като е посочено, че е извършена контролна покупка на 0,312 килограма краве сирене „Е.“ с обявена цена на етикета от 17,99 лева като в касовия бон е посочена цена от 19,99 лева.

Констативният протокол представлява официален свидетелстващ документ и неговата материална доказателствена сила не е опровергана от жалбоподателя.

С оглед на горното съдът намира, че жалбоподателят е предоставил в етикет за продажба на продукт краве сирене „Е.“ невярна информация относно цената за килограм, съгласно чл. 68д, ал. 2, т. 2 от ЗЗП.

Безспорно е, че така предоставената информация за цената на продукта на етикета въвежда в заблуждение средния потребител.

Преценката за възможността за въвеждане в заблуждение законодателят изисква да се направи спрямо средния потребител - чл. 68г, ал. 1 и чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП. Българският законодател не е дал легално определение на понятието среден потребител. Законът за защита на потребителите, съгласно § 13а, т. 12, въвежда Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар (Директива 2005/29/ЕО). Съгласно т. 18 на преамбюла на директивата общностният акт приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, които се тълкуват от Съда на Европейския съюз. Средният потребител е посочен като база за сравнение и в чл. 6 и 7 на Директивата, регламентиращи заблуждаващите

търговски практики.

В практиката си Съдът на Европейския съюз трайно е приел, че националните юрисдикции трябва да вземат предвид възприятието на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен (виж решение от 16.07.1998 година по дело Gut Springenheide, C-210/96, R. I-04657, т. 31; решение от 13.01.2000 година по дело Estee Lauder, C-220/98, R. I-00117, т. 27-30; решение от 19.09.2006 година по дело Lidl B., C-356/04, R., стр. I-8501, т. 78; решение от 12.05.2011 година по дело Ving S. AB, C-122/10, т. 23).

Дори и при внимателен оглед средният потребител не би могъл да установи грешката и би се доверил на отбелязването върху опаковката.

Твърдението на жалбоподателя, че подателят на сигнала не ощетен не е относимо към предмета на спора.

Разминаването между обявена на етиката цена и въведената в касата е безспорно.

Предвид горното съдът намира, че жалбоподателят-търговец е използвал нелоялна търговска практика, поради което жалбата срещу оспорената заповед следва да се отхвърли.

Ответникът не е претендирал присъждане на разноски, поради което такива не се присъждат.

Предвид горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Билла България“ ЕООД, със седалище и адрес на срещу Заповед № 415/06.06.2025 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщението с касационна жалба.

СЪДИЯ :